

[Statsministeren.]

satte; således er vederlaget for ministrene nu fastsat til 45 000 kr. årligt mod tidligere 42 600 kr. Bestemmelsen om, at der med tilslutning af folketingets finansudvalg kunne ydes visse ministre med særlige repræsentationsopgaver et repræsentations-tillæg på indtil 9 000 kr. årligt, er udgået.

For så vidt angår det tillæg, som kan ydes til ministre, der ikke er medlemmer af folketinget, foreslås dette fastsat til 9 000 kr. årligt plus procenttillæg. I bestemmelsen i § 6 om enkepension er der foreslået den ændring, at der fastsættes fire satser mod tidligere kun tre, og således at en ministerpensionsalder på over 12 år berettiger til en enkepension på 35 pct. af vederlaget mod tidligere 30 pct.

Efter det foreliggende forslag skulle de nye bestemmelser om vederlag m. v. for ministre træde i kraft 1. april 1959. Forslagets pensionsbestemmelser kommer kun til anvendelse for ministre, der afgår efter 1. april 1959, men det foreslås dog, at pensioner, som ydes efter de hidtil gældende regler til forhenværende ministre og disses enker, omregnes på tilsvarende måde, som det er sket med statstjenestemandspensioner, der ydes efter de før 1. april 1958 gældende bestemmelser.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale det foreliggende forslag til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt forslag til folketingsbeslutning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Thisted Knudsen): Jeg har den ære på det konservative folkepartis og venstres vegne at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om den kommunale ejendomsbeskatning m. v.

Vi har gentagne gange i folketinget på forskellig måde understreget, at den nuværende form for beskatning af fast ejendom i kommunerne er utidssvarende, urationel og endog efter min opfattelse uretfærdig. Vi har peget på, at det nuværende system betyder, at jordværdierne beskattes

tre gange: først af sognekommunen efter kommunens behov, dernæst af amtskommunen, også efter behov, og for det tredje af staten med en fast grundskyldpromille. Vi har endvidere gjort gældende, at disse skatter ifølge deres natur stedse måtte være stigende alene af den grund, at kommunernes skatteudskrivning i medfør af stadig flere og flere udgifter vokser og vokser. Vi har endelig gjort gældende, at de faste skatter i det moderne samfund stort set rammer landbrugsproduktion og bolig. Vi har bl. a. af disse grunde ofte opfordret regeringen til at tage disse spørgsmål op til behandling. Vi har erklæret, at vi er villige til en fordomsfri behandling af problemet, blot man kunne nå frem til en rationel løsning heraf.

Det er endnu ikke lykkedes os at trænge igennem med disse synspunkter, og nu sendes folketinget om få dage hjem på ferie. På et eller andet tidspunkt formoder vi at regeringen skal i gang med at forberede den kommende samlings lovgivningsarbejde; vi ønsker derfor så indtrængende som muligt at henstille til regeringen, at den ikke glemmer de faste skatter, men benytter tiden også til udarbejdelse af lovforslag herom, således at disse kan fremsættes i den kommende samling, og således at der kan blive fornøden tid til behandling heraf. Vi mener, at sagen haster; vi mener, vi skylder landbruget at få dette problem løst. Landbruget er efter min opfattelse i dag offer for et skattesystem, som man ikke ville byde andre erhverv. Uanset rentabilitet, uanset priskonjunkturer og uanset mangehånde forskellige vanskeligheder kræver samfundet ubønhørligt en betydelig forlods beskatning af dette erhverv, og det er efter min opfattelse en særskat. Jeg tænker tit i denne forbindelse: tænk, om vi havde en Kampmann, der havde en Reventlows klogskab, forudseenhed og retfærdighedsfølelse, så ville han efter min opfattelse straks give sig i kast med dette problem og nå frem til en ordening, der lige stillede landets vigtigste eksporterhverv skattemæssigt med andre erhverv her i landet.

Vi har peget på, at ejendomsskatterne i kommunerne også rammer boligen hårdt og ubønhørligt. Se blot på udviklingen i

[Thisted Knudsen.]

Københavns amt. År efter år stiger de faste skatter selv for en meget beskeden bolig, og vi fristes til at spørge, om det moderne samfund ikke har noget bedre at beskatte end boligen.

Det, der også er baggrunden for dette forslag til folketingsbeslutning er, at kommunerne står over for betydelige udgiftstigninger ikke mindst på grund af de højere lønninger; i amtskommunerne vil sygehusudgifterne således på grund af lønudviklingen tage et voldsomt hop opad. Det er derfor vort skøn, at vi står foran nye alvorlige stigninger i de faste skatter både i sogne- og bykommuner — i sognekommunerne i hvert fald — og i amtskommuner.

Det forslag til folketingsbeslutning, som jeg her fremsætter, lægger afgørende vægt på to ting: for det første at nå frem til en ordening, der væsentligt nedsætter de faste skatter, for det andet at få lagt loft over disse skatter, således at de ikke fortsat kan stige i takt med kommunernes behov. Vi peger i dette forslag på forskellige veje, der kan føre til målet.

Vi har tidligere for sognekommunernes vedkommende fremsat forslag om at sætte grundskyldpromillen og skatteprocenten i forhold til hinanden. På denne måde kunne man efter vor opfattelse få tilvejebragt et loft over disse skatter. Vi mener fortsat uanset den nye kommunale skattelov, at denne mulighed bør undersøges, og at man med god vilje kan komme et stykke frem ad vejen.

Vi peger i forslaget tillige på, at en virkelig løsning kræver, at man tager byrdeforholdet mellem staten og kommunerne op til revision. Skattegrundlaget i kommunerne er mange steder meget spinkelt. Man stiller stadig krav til dem: nye skoler, alderdomshjem og sygehuse, og mange lovbestemte udgifter påhviler dem i dag, udgifter, som kommunerne ingen indflydelse har på. For at nå frem til en løsning vil det efter vort

skøn være nødvendigt at overføre visse af udgifterne fra kommunerne til staten. Det gælder f. eks. folkepensionsudgifterne, det gælder andre sociale udgifter, det gælder vejudgifterne. Den stigende motorisering kræver nye vejanlæg og store vedligeholdelsesudgifter. Det er helt urimeligt, at de penge, der skal anvendes til disse formål, ikke i langt højere grad, end tilfældet er i dag, tages af motormillionerne. Det er også nødvendigt at se på sygehusudgifterne; de 60 pct. i snit i dag slår efter vor opfattelse ikke til. Ved at ændre byrdeforholdet mellem stat og kommune kan der efter vor opfattelse banes vej for en rationel løsning af problemet: de kommunale ejendomsskatter.

Jeg skal anbefale til tingets vedtagelse det nu fremsatte forslag til folketingsbeslutning, og jeg skal navnlig henstille til regeringen at vise god vilje og tage problemet op til fordomsfri behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte forslag til folketingsbeslutning vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov for Færøerne om folkepension

og

forslag til lov om ændring i lov for Færøerne om invalideforsikring.

Valgt blev: *Dupont, Kaj Andresen, Andreas Hansen, Hjortnæs, Evald Kristensen, Th. Mikkelsen, Astrid Skjoldbo, Else Zeuthen, Gøting, Johan Poulsen, Søren Andersen, N. Chr. Christensen, Lorentzen, Helga Pedersen, Hanne Budtz, Poul Møller og Gertie Wandel.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om erhvervelse af ejendomsretten til og nedlæggelse af banen fra Viborg til Ålestrup.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4837).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 120 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om sømandsskat.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4875).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om psykiatriske hospitaler og afdelinger.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3617, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1005).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslag nr. 1 angående lovforslagets titel, ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 2, således ændret, §§ 3 og 4, ændringsforslag nr. 4, § 5, således ændret, og § 6
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om anvendelse af overskuddet i visse krigsforsikringsforbund.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1776, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1013).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.